

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๒/๒๕๕๓

วันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง นายรณรงค์ วิชา โรจน์วัฒนกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายรณรงค์ วิชา โรจน์วัฒนกุล (ผู้ร้อง) เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๑๕๑/๒๕๕๓ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ของศาลอาญา กรุงเทพมหานคร ในความผิดฐานดูหมิ่นศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๘ ศาลอาญากรุงเทพใต้ พิพากษาลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ผู้ร้องอุทธรณ์ขอให้ยกฟ้อง ก่อนที่ศาลอาญากรุงเทพใต้จะอ่าน คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ผู้ร้องได้ยื่นคำโต้แย้งให้ศาลอุทธรณ์ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ และผู้ร้องได้ยื่น คำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ทั้งนี้ ผู้ร้องได้แจ้งต่อศาลอาญากรุงเทพใต้เพื่อขอให้รอการอ่านคำพิพากษาไว้ชั่วคราว จนกว่า จะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ แต่ศาลอุทธรณ์อ่านคำพิพากษาและพิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ผู้ร้องฎีกาขอให้ยกฟ้อง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวหลายครั้ง แต่ศาลฎีกายังคงมีคำสั่งเช่นเดิมว่า ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวเพราะเกรงว่าผู้ร้องจะหลบหนี ผู้ร้อง เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๘ มุ่งคุ้มครององค์การศาลหรือผู้พิพากษาเพียงกลุ่มเดียว จึงเป็นการทำให้ไม่เสมอกันในกฎหมายและไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ทั้งเป็น

- ๒ -

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคลหรือฐานะทางสังคมของผู้พิพากษาสูงกว่าผู้ร้องหรือบุคคลทั่วไป

ผู้ร้องอ้างว่าตนไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๑ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสามหรือไม่ และก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณารับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีการประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งหมายถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หรือไม่เท่านั้น มิได้มีบทบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ มีปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(คำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๓)

Chaloem Phol

(นายเฉลิมพล โสภกุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Chai Chalar

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Thi-Keerati

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Bun-ong

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Suwan

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Udomsakdi

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ